

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۱/۰۱/۰۵

امپریالیسم و مقاومت مردمی

در روابط بین المللی امروز، قسمی روابط حاکم و محکوم مسلط است. توازن قوا در سطح جهانی کم و بیش شبیه به فضای استعماری قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ است. با تحمیل امیال استعماری از جانب قدرت های بزرگ بر کشور های کوچک و ضعیف، کشمکش نوینی میان ملل تحت سیطره و کشور های امپریالیستی در حال تکوین است که ابعاد وسیعی به خود خواهد گرفت.

کلونیالیسم اروپائی حالا جای خود را به کلونیالیسم امریکائی داده است. امریکائی با عقد معاهدات دو جانبه و یا چند جانبه در صدد در بند کشیدن کشور های رو به انکشاف و خنثی ساختن نفوذ قدرت های نوظهور مانند چین و برازیل است که نتوانند امریکا را در هیچ مکانی از دنیا به مبارزه بطلبند. مثلث ستراتیژیک امریکا – اسرائیل – ناتو (در حقیقت ناتو امریکا است) به آرزوی حاکمیت کامل سیاسی و اقتصادی بر شرق میانه اند. این مثلث آرزو دارد که ثروت شرق میانه در اختیار میلیتاریسم امریکا و اسرائیل قرار گیرد تا ملل این منطقه نتوانند در راه رشد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی گام های موثری بردارند. امریکا و کوریای جنوبی برای مهار کردن کوریای شمالی طرح ریزی میکنند. امریکا همراه با جاپان، هند و سایر کشورهای جنوب شرق آسیا مصمم به خلق یک ناتوی آسیائی است که چین را طوری از پا درآورد تا نتواند به عظمت طلبی امریکا در سطح جهانی چلنج دهد.

در گذشته قدرت های امپریالیستی تقریباً همه کشور های اروپائی بودند که غرض به سیطره در آوردن یک کشور ضعیف مسقیماً به آن کشور تجاوز میکردند و یا اینکه توسط عمال داخلی خود، کشور مورد نظر را اداره می نمودند. جنبش های آزادیبخش ملی دهه های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ در نهایت نتوانست ممالک آسیا، افریقا و امریکای لاتین را کلاً از سیطره امپریالیسم برهاند. طبقات حاکم این کشور ها روابط حاکم و محکوم

را با قدرت های استعماری برای مدت مدیدی حفظ کرده اند و از همین جاست که نیرو های مقاومت مردمی نضج می گیرد و متبلور می شود. امروز مقاومت مردمی را علیه امپریالیسم امریکا و دست نشانندگان داخلی آن، در همه جا مشاهده می کنیم.

امپریالیسم در حال کنونی میکوشد که کشور های استعماری تسلط اقتصادی خود را بر سرزمین های مستعمراتی سابق همچنان حفظ نموده و تحکیم بخشند. بعد از آزادی نسبی سیاسی، کشور های نو به استقلال رسیده نسبت طرح های ماهرانه امپریالیسم و قشر حاکم وابسته نتوانستند که به پیشرفت های اقتصادی و صنعتی دست یابند. فلذا کشور های نو به استقلال رسیده طور متداوم در حلقه مستعمراتی کشور های امپریالیستی باقی ماندند. قرضه های تحمیل شده از جانب قدرت های استعماری بر کشور های زیر نفوذ و پافشاری صندوق وجهی بین المللی در تبعیت کشور های قرض گیرنده از روش های تعیین شده این سازمان، ممالک دریافت کننده قرضه را برای مدت طولانی در زنجیر مستعمراتی کشور های استعماری قرار داده است. به علاوه تأمین حالت وابستگی، قدرت های استعمارگر با فرستادن "ان جو او" های کمپنی های خود به داخل کشور های وابسته عملاً اقتصاد این ممالک را در دست می گیرند و آقای بلامنازع آنها میگردند. ما این روابط حاکم و محکوم را در مناسبات استعماری امریکا با عراق و افغانستان ملاحظه می کنیم.

با وجودیکه امریکا و شرکاء قدرت های بزرگ به شمار میروند و شریان های حیات اقتصادی کشور های وابسته را در دست دارند، مقاومت مردمی در حال تکوین است. توده های عظیم مردم در حال بیدار شدن اند. با خیزش های نوین مردمی، نه تنها استعمار بلکه عمال داخلی آنها هم خرد و خمیر خواهند شد.